

Döyüşçülər antiterror əməliyyatını uğurla həyata keçirdikdən sonra separatçıları tamamilə tərk-silah etməyə başladılar. Leytenant Qədirlə qarşısında yazıq bir görkəmdə, yağışa düşüb büzüşmüş sərxə kimi dö-

oldu və özündən asılı olmayaraq çox cingiltili bir səslə onun üstə yeridi:

-Nə dedin, alçaq?..

Qədirlə bir əlində erməni quldurundan qənimət götürdüüyü ov bıçağını tutub, o bir əli ilə onun çiyindən yapışa-

Tərk-silah

yükə-döyüğe qalan erməni qulduruna əmr etdi:

-Avtomatını çiyindən çıxar, qoy yerə...Yaxın dur, üst-başını da yoxlayaq... Tapançadan-zadandan gizləncin olar...

Erməni quldurunun döş cibindən bir ov bıçağı çıxdı... Qədirlə yoxlamayı başa çatdırmışdı ki, erməni qulduru dilləndi:

-Ara, başına pırlanım, nəyim varsa verdim. Onsuz da ermənilərin hamısı deyir ki, Qarabağ bizim torpağımızdır də!.. Bundan ötrü mənə niyə incidirsən?..

Qədirlə bircə anın içində havalanan kimi

raq özünə sarı çəkdi. Üzünü döyüşçü yoldaşlarına tutub göz vura-vura dedi:

-Uşaqlar, bu nadürüst tam tərk-silah olunmayıb. Ən təhlükəli silahı ağızındadır...Ağzını da tərk-silah etmək lazımdır!..

Erməni qulduru özlüyündə leytenantın hərəkətindən nə etmək istədiyini başa düşüb tir-tir əsməyə başladı. Onun dişləri dəyirman çaxçaxına döndü. Ətürpədicisi bir səs eşidildi... Birdən o, üzüqoylu torpağa sərilirdi və huşunu itirirdi...

Tibb işçilərinin müda-

Ələsgər ƏLİOĞLU

Ucuzluq marketi

(Hekayə)

Malların qiymətində tez-tez bahalaşma getdiyindən əlimə pul keçən kimi özümü marketə vurub olandan-olmazdan alırdım ki, bir az irəliləmişəm. Axı getdikcə hər şeyin qiyməti sarmaşığı kimi yuxarı qalxmaqdaydı...

Günlərin birində qırıb-qısdığım beş-on manatı da götürüb marketə

üz tutdum. Baş aşağı halda fikirli-fikirli marketə girirdim ki, qapının ağzında dayanıb söhbət eləyən iki qadıncıdan birinin dediklərini eşitdim:"Bacı, bacı, çox ucuzlaşmış...Lap həddən ziyadə..."

Bu sözlər bircə anda ayağımdan dartıb mənə geri çəkdi... Düşündüm ki, görünür hansı malsız çox ucuzlaşmış...Fikirləşdim marketə girən kimi elə həmin malın üstə yaxınlaşaram.Vaxtımı boş yerə itirmərəm...Buna görə də başımı qaldıraraq diqqətlə qadınlara baxdım.Onlardan biri tanış idi. Salam verib soruşdum:

-Necəsiniz?.. Ay Ziba xanım?.. Dediğiniz bir sözü qulağım sancdı... Düzdür, mallardan hansınınsa qiyməti ucuzlaşmış?..

Qadınlardan ikisi də acı nəzərlərlə mənə süzdü və Ziba arvad alınmış bir tərzde dilləndi:

-Qardaş, qardaş, üstünə sağlıq, adam evdən çölə də çıxmaq istəmir. Kiminlə kəlmə kəsirsənsə, peşman olursan.Soruşduqlarının beşdən üçü dünyasını dəyişmiş olur. İndicə burada ölümdən danışırıdım... Bu xanımdan tanıdığı keçmiş tələbə yoldaşımı xəbər alırdım. Deyir ki, qırx yaşında olan oğlu durduğu yerdəcə rəhmətə gedib... Ölümü deyirəm də, ölümü!.. Yamanca ucuzlaşmış...

...Daha sözümlə arxasını uzatmayıb başımı marketin qapısından içəri saldım... Öz-özümə düşünürdüm ki, yəqin ki, əzrayıl da ucuzluq marketi açıb...